

ти папратъ-та, ще намѣришъ или расковниче-то, или пакъ имане-то. *Л. Д. 1876 р. 181.*

Расковра́дж *м. св.* развережу (*о ранѣ*), растрогаю: Сълзитъ на сирота му майка му расковрадихъ сърцето. *Тб. 15.* Сичкитъ, колкото стоѣхъ тамъ, расковради силно тая рѣчь. *ib. 79.*

Расковѣ́ *м. св.* **Расковѣвамъ** *м. дл.* раскую, расковываю: Азъ штѣ тия вериги да расковѣ. *Рш. 97.* Раскови саби на орала и копия на сръповы. *Р. 131.* Когато остане 50 раскрачи да достигнатъ до магнетената планина, кораблитъ захващатъ да ся разковаватъ отъ желѣзнитъ гвоздѣе и отъ сичкото желѣзо по тѣхъ. *Х. I, 158.*

Раскопа́ж **Раскопамъ** (*Мак.*) *м. св.* **Раскопа́вамъ** *м. дл.* раскопаю, —капываю: Раскопахъ, мале, единъ гробъ, Извадихъ лепа юнака. *М. 93.* Господ даде криво рѣлце Че раскопа дълга нѣвица. *Пс. 8. 107.*

Раскопчѣ́ж *м. св.* **Раскопчѣвамъ** *м. дл.* разстегну, —гиваю: Вечеръ-тѣ като си тръгне кумъ-тѣ, цѣлува му младоженекъ-тѣ рѣжъ и му раскопчее три петелки (*копчета*). *Ч. 15.* Трѣбва да му (на пияныя) ся съблѣчатъ дрехы-ты, или божемъ съвсѣмъ раскопчещъ. *Л. Д. 69 р. 117.*

Раско́стамъ се (*Мак.*) *м. св.* развалясь на кости: Уще три толку болна да лежишъ, —дуръ да сѣ раскостишъ, Отъ коски дури трева да никнитъ. *М. 234.* Изваи ми триста лакти платно, Да престегнамъ моя половина, Веке ми сѣ коски раскостеле. *М. 154.*

Раскра́чъ *с. м.* шагъ: Мвратъ по нѣколко раскраче и отъ двата бѣлѣга на вѣтрѣ. *Ч. 10.* Дебели-ти ѣ клонове правятъ чядъръ, който на около захваща мѣсто до 300 раскрачи. *Л. Д. 1871 р. 107.* На двадесѣтъ и пять *раскрачѣе* отдалечъ чловѣкъ може да прочете книгъ. *ib. 201.* Никой отъ насъ не смѣеше да излезе два три раскрача на ванъ безъ да земе пушка-та си на рамо за да са пази. *ib. 1875 р. 146.* Тѣглытъ брѣзны на дълъшъ на единъ раскрачъ междо разстояния. *Пк. 53.* Тогава раскрачитъ сѣ лесни (*Der Schritt ist dann so leicht*). *Рш. 47.*

Раскра́чж *м. св.* **Раскра́чювамъ** (*Ц.*) *м. дл.* —си кракѣта раскорячу, —чиваю; раздвижу, —гаю (*ном*). —са, раскорячюсь, —пваюсь: Подскачаніе съ раскрачени крака и съ отворени рѣцѣ. *Л. Д. 69 р. 204.*

Раскрещѣ́ *са м. св.* раскричусъ: Раскрещеле ся, като жѣби въ калъ-тѣ. *Ч. 218.*

Раскрѣ́вж *м. св.* искривлю: Очи ѣ размѣтили, уста ѣ раскривили. *Ч. 116.* —са, искривлюсь: Обѣщата ми сѣ са раскрѣвиле. *Влайк.*

Раскрѣ́лж *м. св.* распущу крылья: А Пазнѣ ѣ вели: —Ази ке раскрѣлимъ, Монте златни крила, Тебе ке те скрѣа. *В. 101.* Мѣсто дѣ ся ѣ раскрѣлялъ царскый шаторъ. *Пк. 78**.*

Раскрѣ́вѣвж *м. св.* раскровеню: Кой ти раскрѣвѣви устата? *З. 178.*